

Η κακή τιμή προς τους Αγίους

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=83757>]

Ίσως απ' αυτά να δίνεις λίγα χρήματα, στολίζεις μια εικόνα ή κτίζεις ναό στο όνομα κάποιου αγίου. Φαντάζεσαι έτσι ότι μεγάλα κατορθώματα έκανες. Όμως την εικόνα την στόλισες με τους καρπούς της πλεονεξίας. Γι' αυτό και την άγια εικόνα την βρώμισες και δεν την στόλισες με τα προϊόντα της πλεονεξίας. Όμως ο άγιος, που δήθεν του στόλισες την εικόνα, σου λέει: «Νόμισες, με τρόπο ανόητο και άνομο, ότι θα είμαι όμοιός σου».

Πηγή: pmeletios.com

Προσφορές κλεπτών και πλεονεκτών «μπροστά στον Κύριο είναι αποκρουστικές. Με τρόπο παράνομο τις προσφέρουν». «Τίμα τον Κύριο προσφέροντάς Του απ' τα αγαθά σου κι απ' τους πρώτους καρπούς της σοδειάς σου». Εγώ κατοικώ στη βασιλεία των ουρανών. Δεν έχω ανάγκη των δικών σου αγαθών. Εκείνοι, που αδικήθηκαν από την πλεονεξία σου, πιέζονται από φτώχεια μεγάλη. Εκείνοι έχουν ανάγκη ειδών διαβίωσης, τροφών, ποτών, ενδυμάτων και σκεπασμάτων. Εκείνους να ευεργετήσεις, που αδικήθηκαν από σένα.

Άκουσες ότι αν η αρετή σας δεν ξεπεράσει την αρετή των γραμματέων και Φαρισαίων, δεν θα μείνετε στη βασιλεία των ουρανών; Αν και συ συμβαίνει ν' ανήκεις στην τάξη των φτωχών, μη έχοντας τί να διαμοιράσεις, στάσου μακριά από τις κλοπές και τις πλεονεξίες. Κι αν είσαι φτωχότερος απ' τους φτωχούς, και μεταδώσεις έστω κι ένα ποτήρι δροσερού νερού, δεν θα χάσεις τον μισθό σου, λέγει ο Κύριος. Και η χήρα του ευαγγελίου εξαγόρασε τη βασιλεία με τα δύο νομίσματα. «Καθένας που οργίζεται χωρίς λόγο εναντίον του αδελφού του, να παραπεμφθεί σαν ένοχος στην κρίση». Ο οργιζόμενος χωρίς λόγο, δηλαδή άδικα και με έπαρση, που δεν λογαριάζει ότι όλοι είμεθα αδελφοί κι έχουμε κοινό πατέρα, το Θεό, με τη χάρη του θείου βαπτίσματος και οργίζεται, χωρίς λόγο, γιατί θεωρεί τον αδελφό του φτωχό και χωρικό. Αυτός, λοιπόν, θα είναι ένοχος μπροστά στην κρίση.

«Αυτός που θα πει στον αδελφό του, «Ανόητε», να παραπεμφθεί σαν ένοχος στο συνέδριο» (στο μεγάλο δικαστήριο). Σαν υβριστής και αυθάδης παραπέμπεται στο μεγάλο δικαστήριο. Θέλοντας ο Κύριος να διακόψει την αμαρτία, σταμάτησε το περίεργο βλέμμα, λέγοντας, ότι «εκείνος, που βλέπει με πονηρή διάθεση μια γυναίκα, ήδη τη μοίχευσε στην καρδιά του». Έτσι κι εδώ. Θέλοντας να εμποδίσει, ή καλλίτερα να σταματήσει τους υβριστές, δίνει εντολή να παραπεμφθούν ως υπεύθυνοι στο μεγάλο δικαστήριο.

«Όποιος θα πει τον αδελφό του, «ανόητε», θα είναι ένοχος στη γέεννα του πυρός» (στην κόλαση).

Όπως ο άριστος γιατρός, μεθοδεύει το διαιτολόγιο των ασθενών και απαγορεύει κάθε είδους βλαβερή διατροφή, για να μη πεθάνουν (ξέρει ότι με την ακράτεια των τροφών παρατείνεται η ασθένεια και προκαλείται θάνατος), έτσι και ο Χριστός. Γνωρίζει ότι το κακό σταδιακά αυξάνεται κι απ' την οργή προκαλείται ύβρη. Από την ύβρη προχωρεί στο κτύπημα. Κι απ' το κτύπημα συμβαίνει και φόνος. Όπως το περίεργο βλέμμα προκαλεί επιθυμία κι η επιθυμία υποβάλλει τη συγκατάθεση, κι απ' αυτή γίνεται η πραγματοποίηση του κακού. Γι' αυτό, (ο Κύριος), στην αρχή ανακόπτει τη χωρίς λόγο οργή κατά του αδελφού. Ύστερα

εμποδίζει την ύβρη δηλ. να μην λέει τον αδελφό του «ανόητο» και ορίζει μέτριες τιμωρίες.

Αυτές, νομίζω (τις εντολές) ονόμασε «ελάχιστες», λέγοντας ότι όποιος καταργήσει μια εντολή, από τις ελάχιστες, ελάχιστος θα είναι για τη βασιλεία των ουρανών (θ' αποκλεισθεί απ' αυτή). Και πριν απ' αυτές απείλησε (ο Κύριος), για να μη τολμήσει οποιοσδήποτε να πει, τί σημαίνει το να οργιστώ ή το να πω «ανόητε»; Για το «μωρέ»-ανόητε, μεγάλη είναι η απειλή του Κυρίου και πραγματικά φρικτή. «Θα είναι», λέει, «ένοχος στη γέεννα του πυρός», στην αιώνια κόλαση, όποιος πει στον αδελφό του «μωρέ», ανόητε.

Αλλά τί είναι αυτό το «μωρέ», για να είναι αυτός που το ξεστόμισε τόσο υπεύθυνος, ώστε να καταδικάζεται στη «γέεννα του πυρός»; Μωρό αυτό είναι και λέγεται, το τελείως ανενέργητο, όπως όταν λέγει «αν το αλάτι χάσει, την αλμύρα του, με τί θα την αποκτήσει ξανά; Δεν είναι πια για τίποτε, παρά να πεταχτεί έξω και να καταπατηθεί από τους ανθρώπους». Όμως ο άνθρωπος, που δημιουργήθηκε να είναι εικόνα του Θεού και ομοίωση, δεν είναι μωρός, κι ούτε λέγεται μωρός. Γι' αυτό κι όποιος τον λέγει μωρό, είναι ένοχος στην αιώνια κόλαση. Κι αν μόνο αυτό, καθιστά υπεύθυνους όσους το ξεστομίζουν, στην αιώνια κόλαση, τί συμβαίνει μ' αυτούς, που ξεπερνούν αυτά τα όρια και με θηριωδία απάνθρωπα κτυπούν τους άλλους;

Μακάρι μ' εμείς και αυτή την εντολή και όλες τις άλλες θείες εντολές να τηρούμε, ώστε να αποφύγουμε τις απειλούμενες τιμωρίες. Να αξιωθούμε τα μελλοντικά αιωνία αγαθά που μας υποσχέθηκε και να λάβουμε μέρος στις θείες δωρεές που απολαμβάνουν οι προαναφερθέντες άγιοι που φύλαξαν το κατ' εικόνα, με τη χάρη και τη φιλανθρωπία του Κυρίου και Θεού και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού. Ας είναι δοξασμένος μαζί με τον Πατέρα και το άγιο Πνεύμα τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

(Λόγος Ε' στις Άγιες εντολές του Κυρίου και Θεού και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού- απόσπασμα)